

Συγκίνηση και τιμή στον αποχαιρετισμό του Σπύρου Χαλβατζή

Όλες οι γενιές της ΚΝΕ της μεταπολίτευσης και των κατοπινών χρόνων, αγωνιστές και αγωνίστριες της κομμουνιστικής Αριστεράς, του ΚΚΕ αλλά και άλλων οργανώσεων της Αριστεράς, κόσμος του αγώνα, της δουλειάς και της καλλιτεχνικής δημιουργίας, εκπρόσωποι κοινοβουλευτικών πολιτικών κομμάτων, παραβρέθηκαν στο τελευταίο αντίο στον Σπύρο Χαλβατζή την Τρίτη το απόγευμα στο προαύλιο των κτιρίων του ΕΑΤ-ΕΣΑ, τώρα χώρος του Συνδέσμου Φυλακισθέντων – Εξορισθέντων 1967-74. Υπό συννεφιασμένο ουρανό ή και ψιλόβροχο, με έναν κόμπο στον λαιμό αποχαιρέτησαν τον γραμματέα της ΚΝΕ την περίοδο μετά τη μεταπολίτευση και μέχρι το 1986, το στέλεχος του ΚΚΕ, τον κομμουνιστή που έμεινε σταθερός στην επαναστατική του επιλογή, έχοντας τον δικό του τρόπο να ανοίγει δρόμους, να ακούει και να συνενώνει. Ειδικά για τα παλιά μέλη της ΚΝΕ, με άσπρα μαλλιά οι περισσότεροι/ες τώρα, η απώλεια του Σπύρου Χαλβατζή, του «γραμματέα μου» όπως τον αποκαλούσαν, συνοδευόταν από αισθήματα τιμής και περηφάνιας, συντροφικότητας και ενατένισης όχι μόνο στις «μέρες τις παλιές» αλλά στις προκλήσεις της νέας εποχής.

Τον Σπύρο Χαλβατζή αποχαιρέτησε πρώτος ο γενικός γραμματέας της ΚΕ του ΚΚΕ, **Δημήτρης Κουτσούμπας**, ο οποίος μεταξύ άλλων σημείωσε: «*Σύντροφε Σπύρο, στη ζωή σου είδες πολλά πράγματα να αλλάζουν. Έζησες διώξεις και παρανομία, έζησες τις μεγάλες ελπίδες, αλλά και τις μεγάλες ανατροπές. Είδες ανθρώπους να απογοητεύονται, βεβαιότητες να γκρεμίζονται, συντρόφους και συναγωνιστές να παίρνουν άλλους δρόμους.*

Εσύ είχες κρατήσει κάτι βαθύτερο από μια πολιτική πεποίθηση. Είχες κρατήσει μια βαθιά πίστη στον άνθρωπο, στην εργατική τάξη, στη δύναμη του οργανωμένου αγώνα, στην ιστορική δυνατότητα και αναγκαιότητα να ανατραπεί το σύστημα της βαρβαρότητας, ο καπιταλισμός, και να οικοδομηθεί η νέα κοινωνία, ο σοσιαλισμός – κομμουνισμός.

Γι' αυτό αποδείχτηκες ένας θαρραλέος μαχητής στον αγώνα για την ίδια την ύπαρξη του Κόμματος, για τον επαναστατικό του χαρακτήρα, για να μη διακοπεί η ιστορική του συνέχεια. Για να διατηρήσει τα μαρξιστικά – λενινιστικά του χαρακτηριστικά. Γι' αυτό σε όλες τις δύσκολες στιγμές πορεύτηκες μετατρέποντας την ιδεολογία μας σε στάση ζωής, σε τρόπο να στέκεσαι απέναντι στους ανθρώπους, να τους κοιτάς με σεβασμό, να εμπιστεύεσαι τη δύναμή τους, να μην τους θεωρείς ποτέ ανήμπορους να αλλάξουν τη ζωή τους».

«Θα σε θυμόμαστε πάντα δίπλα στην ΚΝΕ, με ιδιαίτερη έγνοια για τη νέα γενιά συντρόφων. Να προσφέρεις απλόχερα την πείρα και τις γνώσεις σου. Να μοιράζεσαι τις προσωπικές σου εμπειρίες, προτάσσοντας πάντα το “εμείς” αντί του “εγώ”, τη συλλογική δύναμη του Κόμματος που ατσαλώνει τους κομμουνιστές», τόνισε στη συνέχεια ο **Θοδωρής Κωτσαντής**, γραμματέας του ΚΣ της ΚΝΕ.

Εκ μέρους του ΣΦΕΑ ο **Νίκος Τριανταφύλλου**, μέλος του ΔΣ, σημείωσε ότι τα μέλη του Συλλόγου «με σεβασμό και θλίψη από αυτόν τον ιστορικό χώρο αποχαιρετάμε έναν αγαπημένο συναγωνιστή και σύντροφο, που συναντηθήκαμε στον αντιδικτατορικό αγώνα, στις φυλακές και τις εξορίες, στους κοινωνικούς και πολιτικούς αγώνες, μοιραστήκαμε μαζί του πόνο, λύπες, επιτυχίες και χαρές».

Στη συνέχεια μίλησε «για έναν άνθρωπο αγαπημένο, έναν φίλο ακριβό, έναν επαναστάτη κομμουνιστή», για τον Σπύρο Χαλβατζή, η **Αιμιλία Καραλή**. «Ο δρόμος που συνέχισε, οι ιδέες που έδωσαν το φως στη ζωή του και οι αξίες που έσπειρε είναι η κληρονομιά που μας χάρισε απλόχερα και αβίαστα, χωρίς να περιμένει κάποιο προσωπικό όφελος. Αυτός έδωσε, με τις επιλογές του, το παράδειγμα για το πώς το προσωπικό είναι άμεσα συνδεδεμένο με το συλλογικό, το ότι ο αγώνας για την απελευθερωμένη και απελευθερωτική κοινωνία μπορεί να είναι προσωπική επιλογή αλλά είναι συλλογική, πανανθρώπινη υπόθεση.

Ο Σπύρος Χαλβατζής ήταν, είναι και θα είναι μέρος της ιστορίας εκείνων, που όπως τιτλοφορεί και το τελευταίο του βιβλίο, είναι πάντοτε Απείθαρχοι. “Ανήκει στο μέλλον”, όπως όλοι οι επαναστάτες που ξεχώρισαν για την αρετή και την τόλμη τους».

Στη συνέχεια, ο **Άγγελος Χάγιος** τόνισε πως ο Σπύρος Χαλβατζής ήταν ένας επαναστάτης

κομμουνιστής, ενταγμένος στο ΚΚΕ, που μέχρι το τέλος της ζωής του υπηρέτησε την υπόθεση της απελευθέρωσης της εργατικής τάξης. Στάθηκε ιδιαίτερα στον ρόλο του Σπύρου στην ανάπτυξη της ΚΝΕ στα χρόνια της μεταπολίτευσης, στην εργατική της κατεύθυνση και δουλειά, στην επαναστατική πολιτική λογική σε ρήξη με αντιλήψεις συνεργασίας με αστικές πολιτικές δυνάμεις. Στην ικανότητά του να επιμένει στην πολιτική του επιλογή, ακούγοντας και τις διαφορετικές απόψεις.

Η **Νάντια Βαλαβάνη** αναφέρθηκε στη ζωή και στην πορεία του Σπύρου Χαλβατζή, στη συμβολή του στην οικοδόμηση της ΚΝΕ των 100.000 μελών, «ο πιο επιδραστικός γραμματέας της πιο επιδραστικής ΚΝΕ», αλλά και στον ουσιαστικό του ρόλο στον Σύνδεσμο Φυλακισθέντων – Εξορισθέντων 1967-74 .

Ο **Νίκος Κιάος** συγκρατούμενος του Χαλβατζή στη Γυάρο είπε πως «Σπύρο, εσύ που τότε μας έλεγες “είσαι γενναίος”, εσύ ήσουν γενναίος και παραμένεις».

Συγκλονιστικός ήταν ο αποχαιρετισμός του γιου του **Αλέκου Χαλβατζή**, ο οποίος αναφέρθηκε στα εξαιρετικά δύσκολα χρόνια του Σπύρου και της οικογένειάς του, μέσα στο καθεστώς των μετεμφυλιακών διώξεων και της μεγάλης φτώχειας, το πώς αυτό ατσάλωσε τον χαρακτήρα του και θεμελίωσε την απόφασή του να ενταχθεί στο εργατικό και κομμουνιστικό κίνημα, στη διαπαιδαγώγηση των παιδιών του και το πώς ήταν ο πατέρας του και όταν έκλεινε η πόρτα, μέσα στο σπίτι. Εκεί που όσο κι αν υπήρχε η λογική πως «αντέχουμε» και «προχωράμε», οι δικοί του άνθρωποι έβλεπαν και τα ζόρια και τις δυσκολίες, ακόμα κι όταν δεν λέγονταν. Στο τέλος ακούστηκε η φωνή του Σπύρου, από μια πρόσφατη οικογενειακή εξόρμηση στην Κοζάνη, θυμίζοντας τον στιβαρό όσο και παιγνιώδη χαρακτήρα του.

Παρών στην κηδεία και ο πρέσβης της Κούβας Άραμις Φουέντε Ερνάντες, ενώ υπήρχαν και αποχαιρετιστήρια μηνύματα από το νησί της επανάστασης. Ας σημειωθεί πως η οικογένεια του Σπύρου Χαλβατζή είχε καλέσει να γίνουν προσφορές αλληλεγγύης στην Κούβα αντί για στεφάνια.

Πηγή: **ΠΡΙΝ**